

РЕШЕНИЕ

№ 423

гр. гр. Хасково, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА З. ЖИСОВА

при участието на секретаря Михаела Кр. Стойчева
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА З. ЖИСОВА Гражданско дело №
20235640100096 по описа за 2023 година

Предявени са при условията на пасивно субективно и обективно кумулативно
съединение искове с правно основание чл.55, ал.1, предл.1 и чл.86, ал.1 от Закона за
задълженията и договорите /ЗЗД/ от С. Б. Я. – ЧСИ, рег. № *** на КЧСИ, с адрес на
кантората: гр. С., ул. "*****" № *, съдебен адрес: гр. С., ул. „Д." № **, ет. *, против Н.
Х. А., ЕГН ***** и П. П. А., ЕГН *****, двамата с адрес: гр.Х.,
ул. "*****" № **, вх. *, ет. *, ап. **, съдебен адрес: гр.П., ул. "*****" №
**, адв. М. Ч. от АК – П. за заплащане на сумата в общ размер на 5529 лева или по 2 764.50
лева за всеки един от тях, ведно с начислената върху тази сума законна лихва от датата на
върчване на поканата за плащане (15.12.2022г.) до 17.01.2023г. в размер общо на 52.22 лева,
ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата
молба в съда - 18.01.2023 г. до окончателно погасяване на задълженията. Ищецът, при
условията на евентуалност, се позовава на разпоредбата на чл. 59 от ЗЗД, като основание за
дължимост на процесните суми.

Ищецът твърди, че с молба с вх. № 39367/10.08.2022г., депозирана от адвокат А. Н.
Н., в качеството ѝ на пълномощник на Н. Х. А., П. П. А., П. Н. А. и Х. Н. А., било поискано
образуването на изпълнително дело срещу „ТЕКСИМ БАНК" АД, ЕИК 040534040, като съм
същата бил приложен Изпълнителен лист от 21.07.2022г., издаден от Софийски градски съд
въз основа на Решение № 110/09.06.2022г., постановено по гр.д. № 3308/2021г. по описа на
ВКС, Трето гражданско отделение, по силата на който длъжникът „ТЕКСИМ БАНК" АД
бил осъден да заплати на Н. Х. А., П. П. А., П. Н. А. и Х. Н. А. сумата от 11 010 лева -

разноски. Въз основа на депозираната молба и приложените към нея доказателства било образувано изпълнително дело № 1623/2022г. по описа на ЧСИ С. Я.. На длъжника "ТЕКСИМ БАНК" АД била изпратена Покана за доброволно изпълнение с изх. № 32933/11.08.2022г., получена на 16.08.2022г.

Със запорни съобщения от 18.08.2022г. на основание чл. 450, ал. 3, чл. 507, чл. 508 от ГПК, били наложени запови върху вземанията на Н. Х. А. и П. П. А., в качеството им на вискатели по изпълнителното дело № 1623/2022г. по описа на ЧСИ С. Я., от ЧСИ Н. К., рег. № ***, район на действие ОС - Хасково, по изпълнително дело № 20229290401541 по неин опис, за следните суми: 3 668.21 лева, дължими от Н. Х. А. и 3 658.61 лева, дължими от П. П. А.. Запорите били признати за основателни и били наложени запови на припадащите се на Н. Х. А. и П. П. А. суми по изпълнителното дело по описа на ЧСИ С. Я., в качеството им на вискатели. Н. Х. А. и П. П. А. били уведомени за наложените запови със съобщение с изх. № 34765/26.08.2022г.

Вследствие на предприетото принудително изпълнение по делото постъпила сума в общ размер на 12 913.12 лева на 26.08.2022г. като „Тексим банк“ АД изплатили изцяло дължимите суми по поканата за доброволно изпълнение с изх. № 32933/11.08.2022г.

С платежно нареждане от 31.08.2022г. ЧСИ С. Я. превел по представената сметка на вискателите 11 058 лева, включително и сумите, припадащи се на Н. Х. А. и П. П. А. в размер на 5529 лева (по 2764.50 лева за всеки от двамата). Именно върху тези вземания били наложени горепосочените запови от ЧСИ Н. К. изп. дело № 20229290401541 по неин опис.

С нарочно съобщение /Покана за плащане по чл. 55, ал. 1 от ЗЗД/ с изх. № 39085/29.09.2022г., получено лично на 15.12.2022г. от Н. Х. А. и със задължение да предаде на П. П. А., ищецът ЧСИ С. Я. уведомил ответниците за горепосочените обстоятелства и изискал възстановяване на сума в общ размер на 5529 лева /по 2764.50 лева за всяко от лицата/ на основание чл. 55, ал. 1 от ЗЗД. В съобщението била посочена и банковата сметка на съдебния изпълнител, по която следвало да се преведат сумите.

На 08.09.2022г. със собствени средства ЧСИ С. Я. извършил превод по сметка ***** /специалната сметка на ЧСИ К./ с основание: „ваше 1541/22 наше 1623/22 ***** ***** за Н. и П.“, за да бъде отстранена допуснатата грешка и да бъдат възстановени сумите, дължими по наложения от ЧСИ Н. К. запов. С възстановяване на неправилно преведената на вискателите сума ищецът отстранил допуснатата от него в качеството му на съдебен изпълнител противоправност и вредите, които биха могли да произтекат от същите.

Така, според последния, преводът от страна на съдебния изпълнител за погасяване вземанията на вискателите по изпълнителното дело бил извършен след датата на наложените запови върху вземанията на Н. Х. А. и П. П. А. от ЧСИ Н. К. по изп. д. № 20229290401541 по неин опис и след като двамата ответници били уведомени за наложените запови. Независимо от изрично отправените до тях съобщения, в което им било указано, че следва да върнат преведените им суми в общ размер за двамата 5 529 лева /или по 2764.50

лева за всеки от тях/, то и до момента такова плащане по посочената от съдебния изпълнител сметка не било постъпило.

По изложените съображения се иска от съда да постанови решение, с което всеки от двамата ответници да заплати на ищеца сумата в общ размер на 5529 лева или по 2 764.50 лева, ведно с начислената върху тази сума законна лихва от датата на връчване на поканата за плащане (15.12.2022г.) до 17.01.2023г. в размер общо на 52.22 лева (т.е. по 26.11 лв.), ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 18.01.2023 г. до окончателно погасяване на задълженията.

Претендират се и направените разноски по делото, за което е представен списък по чл.80 ГПК.

В едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран общ отговор на исковата молба от пълномощник на ответниците, който оспорва иска.

Не било налице неоснователно обогатяване, както твърдял ищецът, а ответниците получили процесните суми на законово основание - като вискатели по изп.д.№ 1623/2022 г., по описа на ЧСИ С. Я., рег.№ ***, с район на действие СГС. Съгласно изпълнителен лист, издаден на 21.07.2022 г. от Софийски градски съд, въз основа на Решение № 110/09.06.2022 година, постановено по гр.д. № 3308/2021 година, по описа на ВКС, Трето гражданско отделение, длъжникът „ТЕКСИМ БАНК“ АД, вписан в Търговски регистър с ЕИК 040534040, със седалище и адрес на управление: град София, район „Възраждане“, бул. „Тодор Александров“ № 117, представлявано от М. П. В. и И. Л. Д. - заедно, бил осъден да заплати на Н. Х. А., ЕГН *****, П. П. А., ЕГН *****, П. Н. А., ЕГН ***** и Х. Н. А., ЕГН *****, всички с постоянен адрес: град Х., ул. „*****“ № **, сумата от 11 010 лева (единадесет хиляди и десет лева) - разноски по делото.

На 11.08.2022 г., на основание надлежна молба от адв.А. Н., като пълномощник на двамата ответници и на П. Н. А. и Х. Н. А. и представен оригинал на изпълнителен лист, било образувано изп.д.№ 1623/2022 г., по описа на ищеца ЧСИ С. Я., рег.№ ***, с район на действие СГС. С молбата за образуване на изпълнителното дело, била посочена от вискателите банкова сметка, по която да бъдат изплащани следващите им се суми по изпълнителното дело, а именно: банкова сметка по чл. 39 от Закона за адвокатурата титуляр адвокат А. Н. Н. IBAN: ***** – П.

Ищецът ЧСИ Я. събрал по изпълнителното дело дължимите от „ТЕКСИМ БАНК“ АД суми в пълен размер. На 31.08.2022 година по особената адвокатска сметка на адв.Н. постъпила сумата от 11 058 лева, наредена от банкова сметка на ЧСИ С. Я., с посочено от ЧСИ основание - изп.д. № 20228440401623, Тексим банк.

С писмо от 07.09.2022 година, ЧСИ Я. уведомил адв.Н., като пълномощник на вискателите, че част от преведената него по адвокатската й сметка сума в размер на 11058 лева в полза на Н. Х. А., П. П. А., П. Н. А. и Х. Н. А. била погрешно наредена като е поискал възстановяването й. Адв.Н. получила сумата от ЧСИ Я. на 31.08.2022 г. На 05.09.2022 година в 11:03 часа, по молба на клиентите на адв.Н. и въз основа на изрична

декларация от 02.09.2022 година, подписана от тях и получена от адв.Н. по куриер на 05.09.2022 година в 9:47 часа, и след приспадане на дължими от взыскателите към адв.Н. суми, тя превела по посочена от взыскателите банкова сметка на трето лице „Хип комерс 1" ЕООД сумата от 10179.42 лева. За удостоверяване на посоченото, адв.Н. приложила по изпълнителното дело декларация от взыскателите, ведно с номера на товарителницата на „Еконт", с която декларацията била изпратена на адвоката, както и платежен документ за наредения от нея превод по посочената в декларацията сметка на третото лице.

На 07.09.2022 година, чрез „Български пощи", адв.Н. получила писмо от ЧСИ Я., в което се съдържали две уведомления по посоченото изпълнително дело, с които адв.Н. била уведомена за наложени от ЧСИ Н. К., рег. № ***, запори върху вземанията на двама от доверителите ѝ и ответници в настоящото производство Н. Х. А. и П. П. А., в качеството им на взыскатели по изп.д. № 20228440401623, по описа на ЧСИ С. Я.. В този смисъл, не било вярно твърдението в исковата молба, че „Н. Х. А. и П. П. А. са уведомени за наложените запори със съобщение, изх.№ 34765/26.08.2022 г."

Съобщението за наложените запори било изпратено по е-мейл на адв.Н. като техен пълномощник на 07.09.2022 г., в 11.16 ч., като съобщения на доверителите ѝ изобщо не били връчвани.Т.е, уведомленията за запорите били получени на дата, след като ищецът ЧСИ Я. превел по сметката на адв.Н. цялата сума по делото, дължима към взыскателите и след като тя вече я е била превела на 05.09.2022 година в 11:03 часа, на посоченото от взыскателите трето лице „Хип комерс 1" ЕООД.

На същата дата - 07.09.2022 година, адв.Н. получила от ЧСИ Я. и писмо по електронната ѝ поща, в което било изложено, че сумата от 5529 лева била погрешно наредена от ЧСИ по адвокатската сметка на адв.Н.. Така посочената сума съответствала на сбора на следващите се на Н. Х. А. и П. П. А. по една четвърт от общо заплатената от ЧСИ сума - по 2764.50 лева за всеки от четиримата взыскатели по делото.

Видно било от изложеното по-горе, че уведомлението за наложените запори, както и писмото от ЧСИ Я., с което той уведомил адв.Н. за погрешно заплатени суми, ѝ било връчено след датата, на която тя наредила получените по нейната адвокатска сметка суми към посоченото от доверителите ѝ трето лице. Предвид това и реализираното от адв.Н. плащане на сумите към доверителите ѝ, по посочената от тях банкова сметка на трето лице било напълно законосъобразно и валидно извършено.

Ищецът ЧСИ Я. не се бил съобразил със съобщения на него от ЧСИ Кавакова за пор и наредил парите към адв.Н., като пълномощник на взыскателите. Това било деликт, за който той отговарял пред взыскателя на ЧСИ К., за удовлетворяване на чието вземане бил наложен запорът. За този деликт, следвало отношенията да се уредят със застрахователя по задължителната застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ", която всеки ЧСИ сключвал, на основание Наредба № 2 от 6 февруари 2006 г. за задължителното застраховане на частните съдебни изпълнители, а не по реда на производство с предявен иск за неоснователно обогатяване. Смисълът на задължителната застраховка на ЧСИ била да бъдат покрити рискове от негови професионални действия/бездействия, от които са настъпили

вреди. Ответниците не се били обогатили неоснователно - за да получат сумите си, те притежавали изпълнителен титул.

В случая липсвала и начална липса на основание, а издаденият от съда изпълнителен лист на ответниците определял съдебно признато тяхно притезание да получат сумата по листа.

Предвид гореизложеното се иска отхвърляне на исковете като неоснователни и присъждане на разноски за ответната страна, за което е представен списък по чл.80 ГПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, както и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 235, ал. 2 вр. чл.12 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Липсва спор по делото, и се установява от представените от страните писмени доказателства, вкл. и тези, съдържащи се в изп.дело № 20228440401623 на ЧСИ С. Б. Я., че с молба с вх. № 39367/10.08.2022г., депозирана от адвокат А. Н. Н., в качеството ѝ на пълномощник на Н. Х. А., П. П. А., П. Н. А. и Х. Н. А., е поискано образуването на изпълнително дело срещу „ТЕКСИМ БАНК“ АД, ЕИК 040534040. В молбата за образуване на изпълнителното дело е посочена банкова сметка, по която да бъдат изплащани следващите им се суми по изпълнителното дело, а именно: банкова сметка по чл. 39 от Закона за адвокатурата титуляр адвокат А. Н. Н. IBAN: ***** – П.

Към молбата е приложен Изпълнителен лист от 21.07.2022г., издаден от Софийски градски съд въз основа на Решение № 110/09.06.2022г., постановено по гр.д. № 3308/2021г. по описа на ВКС, Трето гражданско отделение, по силата на който длъжникът „ТЕКСИМ БАНК“ АД е осъден да заплати на Н. Х. А., П. П. А., П. Н. А. и Х. Н. А. сумата от 11 010 лева – разноски за трите инстанции.

С разпореждане от 11.08.2022 г. е образувано изпълнително дело № 20228440401623 по описа на ЧСИ С. Я.. В хода на производството на длъжника "ТЕКСИМ БАНК" АД е изпратена Покана за доброволно изпълнение с изх. № 32933/11.08.2022г., получена на 16.08.2022г., според отбелязванията в приложената разписка.

Видно от съдържащите се в изп.дело № 20228440401623 запорни съобщения от 17.08.2022г. (с вх. рег. № 41244/18.08.2022 г. и вх. рег. № 41245/18.08.2022 г.) на основание чл. 507 от ГПК, са наложени запори върху вземанията на Н. Х. А. и П. П. А., в качеството им на вискатели по изпълнителното дело № 1623/2022г. по описа на ЧСИ С. Я., от ЧСИ Н. К., рег. № ***, район на действие ОС - Хасково, по изпълнително дело № 20229290401541 по неин опис, за следните суми: 3 668.21 лева, дължими от Н. Х. А. и 3 658.61 лева, дължими от П. П. А..

С писма с изх. № № 34609/25.08.2022г. и 34766/26.08.2022г., ищецът на основание чл.508 ГПК, във връзка с получените запорни съобщения е уведомил ЧСИ Н. К., че признава за основателни вземанията, върху които е наложен запор спрямо вземанията на двамата ответници, както и че няма постъпили суми по изп.дело № 20228440401623.

С молба по изп.дело № 20228440401623, „ТЕКСИМ БАНК" АД в срока за доброволно изпълнение представя платежно нареждане от 26.08.2022 г. за сумата от 12 913.12 лева.

Със съобщение с изх. № 34765/26.08.2022г., чрез адв. А. Н. ответниците са уведомени за наложените запови. На представения от ответниците пощенски плик – л.64 за получаване на посочената пратка е изписана ръкописно датата 07.09.2022 г. като печатите на пощенския оператор са от 26.08.2022 г., съответно 30.08.2022 г.

Не е спорно и обстоятелството, че с платежно нареждане от 31.08.2022г. ЧСИ С. Я. е превел по представената сметка на вискателите, на адв. А. Н. сумата от 11 058 лева, с посочено основание - 20228440401623, Тексим банк АД, видно и от представеното от ответниците платежно нареждане за кредитен превод (л.56 и л.69).

С декларация – съгласие, подписана от четиримата вискатели по изп.дело № 20228440401623, в това число и от ответниците в настоящото производство са декларирали, че с пълномощно от 04.08.2022 г. са изразили волята си дължимите суми, такси и разноси по изпълнителното дело да бъдат преведени по клиентската адвокатска банкова сметка в банка ОББ – Пловдив (на адв. Н.), както и че желаят сумата, постъпила по тази сметка от ЧСИ С. Я., по изп.дело № 1623/2022 г. с длъжник „ТЕКСИМ БАНК" АД, да бъде преведена по посочена банкова сметка на „ХИП КОМЕРС 1“ ЕООД, ЕИК 202139207.

На 05.09.2022 година в 11:03 часа, според представеното извлечение/движение по сметка ***** е отразен изходящ превод в лева, за сумата от 10 179.42 лева, от което се установява, че адв.Н., въз основа на изричната декларация от 02.09.2022 година, подписана от вискателите и получена по куриер от нея на 05.09.2022 година в 9:47 часа, след приспадане на дължими суми, е превела по банкова сметка на „Хип комерс 1" ЕООД посочената сума.

Според представените от ответната страна разпечатки от ел. кореспонденция, съобщенията за наложените запови са изпратени като прикачен файл по е-мейл на адв.Н. на 07.09.2022 г., в 11.16 ч. от ел. адрес на ищеца, а в 16:37 часа на същата дата е получено писмо, в което се посочва, че на 26.08.2022 г. по изп. дело 1623/2022 е грешно наредена сумата в размер на 11 058 лв., както и че посоченото дело има наложен запов на вземанията на ЧСИ Н. К. на 17.08.2022 г. за сумата от 3668.21 лв. за Н. А. и за сумата от 3658.61 лв. за П. А.. Поискано е грешно преведената сума за двама от вискателите в общ размер на 5529 лв. (по 2764,50 лв. за всеки един от тях) да бъде върната по сметка на ЧСИ.

С молба, изпратена по ел.поща на 08.09.2022 г., към която са приложени извлечение за движение по банкова сметка на адв. Н., платежните нареждания от 31.08.2022 г., респ. от 05.09.2022 г., декларацията – съгласие от 02.09.2022 г., уведомлението за наложените запови, получено чрез „Български пощи“ и писмото от ищеца, получено на 07.09.2022 г., същата уведомява ЧСИ С. Я., че счита плащането към доверилите си за законосъобразно и валидно извършено, както и че не е получила отговор дали ще възстановят доброволно сумите или не.

Видно от представените по делото Справка относно архива на онлайн плащанията на

ищеца С. Б. Я., издадена от „Уникредит Булбанк“ и Преводно нареждане за кредитен превод с получател ЧСИ Н. К. и наредител С. Б. Я. за сумата от 5529 лв., на 08.09.2022г. ЧСИ С. Я. е извършил превод по сметка ***** с основание: „ваше 1541/22 наше 1623/22 ***** за Н. и П.“.

От съдържащите се в изп.дело № 20228440401623 съобщение /Покана за плащане по чл. 55, ал. 1 от ЗЗД/ с изх. № 39085/29.09.2022г., и придружителни писма с разписки, е видно, че същата е получено лично на 15.12.2022г. от Н. Х. А. и със задължение да я предаде на П. П. А.. В поканата за плащане ищецът ЧСИ С. Я. уведомява ответниците за горепосочените обстоятелства като е изискал възстановяване на сумата в общ размер на 5529 лева /по 2764.50 лева за всяко от лицата/ на основание чл. 55, ал. 1 от ЗЗД. Ответниците са поканени в 7-дневен срок от връчване на поканата доброволно да изпълнят задължението си. В съобщението е посочена и банковата сметка на съдебния изпълнител, по която следва да се преведат сумите, а именно банкова сметка в УниКредит Булбанк с IBAN: ***** с титуляр С. Б. Я..

По делото са събрани и гласни доказателства посредством разпита на свидетелката А. Н. Н.. От същите се установява, че в качеството си на пълномощник на двамата ответници и по образуваното по нейна молба изп.дело № 20228440401623 е научила за наложения заповор върху техните вземания едва на 07.09.2022г., т.е. след като е превела на 05.09.2022 г. по посочената от доверилите си банкова сметка постъпилата сума от ищеца по нейна банкова сметка във връзка с изпълнението на 31.08.2022 г. Категорична е, че до посочената дата – 07.09.2022 г. ответниците също не са знаели за наложения заповор върху вземанията им.

Съдът, съобразявайки възможната заинтересованост на свидетелката А. Н. Н., съгласно разпоредбата на чл. 172 ГПК, тъй като същата е била овластена от страна на двамата ответници да ги представлява по изп.дело № 20228440401623, образувано при ищеца, кредитира показанията ѝ като достоверни, логични и последователни, тъй като същите кореспондират изцяло на останалите събрани по делото писмени доказателства, а и отразяват непосредствени и лични възприятия.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявени са при условията на пасивно субективно и обективно кумулативно съединение искове с правно основание чл.55, ал.1, предл.1 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД, които са процесуално допустими.

Разгледани по същество, главните искове спрямо двамата ответници са изцяло основателни, а акцесорните искове с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД – частично основателни като съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 55, ал. 1. предл. 1 ЗЗД този, който е получил нещо без основание, е длъжен да го върне. Следователно, за да бъде уважен така предявеният иск, е необходимо да се установи кумулативното наличие на следните елементи: извършено от ищеца плащане на процесните суми, които са получени от ответниците без валидно правно основание. В

съответствие с правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да докаже извършването на плащането, а в тежест на всеки от двамата ответници - съществуването на основание за получаването им.

От анализа на събраните писмени и гласни доказателства се установяват, според настоящия съдебен състав, по категоричен начин всички елементи от фактическия състав на деликта.

По делото не се спори, а и с Определение № 517/27.03.2023 г. е прието за ненуждаещо се от доказване между страните, че на 11.08.2022 г., по молба от адв.А. Н., като пълномощник на двамата ответници и на П. Н. А. и Х. Н. А. и представен оригинал на изпълнителен лист, е образувано изп.д.№ 1623/2022 г., по описа на ищеца ЧСИ С. Я., рег.№ ***, с район на действие СГС; че съгласно изпълнителен лист, издаден на 21.07.2022 г. от Софийски градски съд, въз основа на Решение № 110/09.06.2022 година, постановено по гр.д. № 3308/2021 година, по описа на ВКС, Трето гражданско отделение, длъжникът „ТЕКСИМ БАНК“ АД, вписан в Търговски регистър с ЕИК 040534040, със седалище и адрес на управление: град София, район „Възраждане“, бул. „Тодор Александров“ № 117, представлявано от М. П. В. и И. Л. Д. - заедно, е осъден да заплати на Н. Х. А., ЕГН *****, П. П. А., ЕГН *****, П. Н. А., ЕГН ***** и Х. Н. А., ЕГН *****, всички с постоянен адрес: град Х., ул. „*****“ № **, сумата от 11 010 лева - разноски по делото; че ищецът ЧСИ Я. е събрал по изпълнителното дело дължимите от „ТЕКСИМ БАНК“ АД суми в пълен размер и на 31.08.2022 година е превел по посочена банкова сметка сумата от 11 058 лева, наредена от банкова сметка на ЧСИ С. Я., с посочено от ЧСИ основание - изп.д. № 20228440401623, Тексим банк.

От представените писмени доказателства (запорни съобщения от 17.08.2022г. с вх. рег. № 41244/18.08.2022 г. и вх. рег. № 41245/18.08.2022 г. при ищеца) се установява по несъмнен начин, че са наложени запори върху вземанията на Н. Х. А. и П. П. А., в качеството им на вискатели по изпълнителното дело № 1623/2022г. по описа на ЧСИ С. Я., от ЧСИ Н. К., рег. № ***, район на действие ОС - Хасково, по изпълнително дело № 20229290401541 по неин опис, за следните суми: 3 668.21 лева, дължими от Н. Х. А. и 3 658.61 лева, дължими от П. П. А.. Тук следва да се посочи, че в действителност запорът има действие за третото задължено лице, в случая за ищеца, от датата на получаване на запорното съобщение – от 18.08.2022 г. Така, съгласно чл.450, ал.3 ГПК „запорът върху вземането на длъжника се смята за наложен спрямо третото задължено лице от деня, в който му е връчено запорното съобщение съгласно чл.507 ГПК, а от анализа на разпоредбите на чл.507, ал.2 и чл.508, ал.3 ГПК следва, че запорното съобщение легитимира съдебния изпълнител да получи валидно плащане от третото задължено лице.

Не се спори по-нататък, а и в тази връзка са представени от ищеца справка относно архива на онлайн плащанията и преводно нареждане за кредитен превод с получател ЧСИ Н. К. и наредител С. Б. Я. за сумата от 5529 лв., че на 08.09.2022г. ищецът ЧСИ С. Я. е извършил превод по сметка ***** с основание: „ваше 1541/22 наше 1623/22 ***** за Н. и П.". Неоснователното обогатяване предполага

намаляване на нечие имущество /обедняване/ и увеличаване на имуществото на другото/обогаляване/, за което липсва правно основание. Както бе посочено по-горе, ответниците Н. А. и П. А. са получили сумата от 5529 лева или по 2764.50 лева за всеки от тях, представляваща преведена сума към вискателите, след като по изпълнителното производство са били наложени запови върху вземанията им от ЧСИ Н. К. по изп.д. № 20229290401541. Следователно двамата са се обогатили с посочените суми без да имат основание за това, след като вземанията им са били заповирани на посочената дата – 18.08.2022 г. Тук е мястото да се отбележи, че по отношение основателността на предявения иск е ирелевантно обстоятелството дали ответниците са били наясно с липсата на основание за получаване на сумата, с която са се обогатили неоснователно, респективно дали след получаването ѝ, същите от своя страна са се разпоредили със същата в полза на трето лице – „Хип комерс 1“ ЕООД, макар съдът да приема за доказано въз основа както на представените писмени доказателства, така и на основание кредитираните показания на свид. А. Н., че заповните съобщения същите са получили чрез адв. Н. именно на датата 07.09.2022 г., т.е. след като е извършен превода от нейна страна по молба на доверителите ѝ, вкл. и на двмата ответници в настоящото производство по посочена в декларацията-съгласие банкова сметка на 05.09.2022 г. В тази връзка следва да се посочи, че обстоятелството кога обогатилото се лице е научило, че е налице липса на основание за получаване на сумата има значение само и единствено за изпадането му в забава и съответно за дължимостта на лихва върху сумата, с която се е обогатило, а не и за основателността на претенцията.

От изложеното се налага изводът, че с възстановяване на неправилно преведената на вискателите сума, дължими по наложения от ЧСИ Н. К. запов, ищецът е отстранил допуснатата от него в качеството му на съдебен изпълнител противоправност и вредите, които биха могли да произтекат от същите. Без съмнение се установи в настоящото производство, че ищецът ЧСИ С. Я. е превел по сметка на ЧСИ Н. К. неоснователно преведените към вискателите суми със собствени средства - с превод от сметката за такси и разноси с IBAN ***** към специалната сметка за постъпления от осребряване на имуществото на длъжника по сметка на ЧСИ Н. К. в изпълнение на наложените от нея запови върху вземанията на Н. А. и П. А. по изпълнителното дело по негов опис. Със заверяване на специалната сметка на ЧСИ Николета Кавакова с процесните суми се е стигнало до намаляване на неговото имущество, т.е. до обедняване, с което е осъществен фактическият състав на неоснователното обогаляване. Според настоящия съдебен състав е налице връзка между обогаляването на ответниците и обедняването на ищеца, доколкото частният съдебен изпълнител носи отговорност за вреди от незаконосъобразно принудително изпълнение /чл. 441 ГПК/ и може да предприеме действия, които да предотвратят настъпването на такива вреди, както и доброволно да обезщети страните за причинените вреди.

Тук е мястото да се отбележи, че твърденията на двмата ответници относно това, че следва да бъде ангажирана отговорността на застрахователя на ЧСИ С. Я. във връзка с

допуснатата грешка се явяват неоснователни и необосновани, доколкото на първо място такава възможност би възникнала за трето за спора лице, а именно за вискателя по изпълнителното дело по описа на ЧСИ Н. К., който би бил активно легитимиран да търси обезщетение за твърдени да са претърпени вреди в неговия патримониум вследствие на евентуално неизпълнение на наложения от ЧСИ Н. К. заповест, което в случая е недопустимо, а на следващо място, не са налице и основания за ангажиране на имуществената отговорност на ищеца за твърдени претърпени вреди по образуваното пред него изпълнително производство, за да има възможност да се ангажира отговорността на застрахователя по задължителната застраховка професионална отговорност.

В заключение може да се обобщи, че въз основа на събраните писмени и гласни доказателства по делото съдът намира за несъмнено установено, че в случая с извършения от ищеца превод към ЧСИ Н. К. след наложения от нея заповест върху вземанията на двамата ответници Н. А. и П. А. по изп.дело № 20228440401623 е допуснато неоснователното им обогатяване със сумата от по 2764.50 лв. (1/4 от 11 058 лева), респ. с извършения от ищеца ЧСИ С. Я. превод от неговата лична сметка по специалната сметка на ЧСИ К. на 08.09.2022г. е настъпило обедняването на последния като предявените главни осъдителни искове спрямо двамата ответници за сумата от по 2764.50 лв., вследствие на осъществения деликт, следва да бъдат уважени като такива.

Тези суми следва да се присъдят ведно с поисканата законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда, а именно - 18.01.2023г. до окончателното им изплащане.

По отношение на самостоятелно предявените акцесорни искове с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД спрямо двамата ответници, а именно за заплащане на сумата в размер общо на 52.22 лева (по 26.11 лв.), считано от датата на връчване на поканата за плащане (15.12.2022г.) до 17.01.2023г. (датата, предхождаща тази на депозиране на исковата молба в съда), следва да се посочи, че същите намират правното си основание в разпоредбата на чл.86 ЗЗД, според която при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. По правната си природа претендиратната лихва е обезщетение за вредите от забава поради неизпълнение на парично задължение, т. н. „мораторна лихва“.

В случая не се спори, а и от съдържащите се в изп.дело № 20228440401623 съобщение /Покана за плащане по чл. 55, ал. 1 от ЗЗД/ с изх. № 39085/29.09.2022г., и придружителни писма с разписки, се установява категорично, че същата е получено лично на 15.12.2022г. от ответника Н. Х. А. и със задължение да я предаде на ответницата П. П. А.. С поканата за плащане обаче освен изявлението за възстановяване на сумата в общ размер на 5529 лева /по 2764.50 лева за всяко от лицата/, е даден и 7-дневен срок за доброволно изпълнение. Според разрешенията, дадени в Тълкувателно решение № 5 от 2017г., постановено по тълк. дело № 5/2017г. на ОСГТК на ВКС: „... При връщане на дадено при начална липса на основание, от момента на разместване на имущественото благо, вземането е изискуемо, но длъжникът ще изпадне в забава и ще дължи обезщетение от момента, в

който е получил поканата на кредитора. Когато кредиторът е дал в поканата допълнителен срок за изпълнение, забавата ще настъпи с изтичането на този срок...“

Предвид гореизложеното, следва да се приеме, че исковите за заплащане на мораторна лихва са основателни за периода от 23.12.2022 г. – 7 дни след датата, на която поканата е връчена на двамата ответници – 15.12.2022 г. до датата, предхождаща тази на депозиране исковата молба в съда, а именно 17.01.2023 г. Относно размера на претенциите и съобразно правилото на чл.162 ГПК, с помощта на общодостъпна програма за изчисляване на законна лихва, съдът изчисли същия на сумата от по 19.97 лв., дължима от всеки от двамата ответници или общо на 39.94 лв. за посочения период – 23.12.2022 г. до 17.01.2023 г. включително.

Ето защо тези искове следва да се уважат за посочената сума от общо 39.94 лв. (по 19.97 лв. за всеки от двамата ответници) и за периода от 23.12.2022 г. до 17.01.2023 г. като за разликата до пълния им предявен размер от 52.22 лева (по 26.11 лв. за всеки от двамата ответници) и за периода от 15.12.2022 г. до 22.12.2022 г. включително, следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

С оглед изхода на настоящото производство и че ищецът претендира разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, на същият следва да се присъдят такива в размер общо на 1418.03 лв. или по 709.02 лв. от всеки от двамата ответници, съразмерно на уважената част от исковите и съобразно представения списък по чл. 80 ГПК. От представените по него писмени доказателства се установява, че ищецът е направил в исковото производство разноски от 321.16 лева, за държавна такса и 1100.00 лева за адвокатско възнаграждение, или общо разноски от 1421.16 лева.

Ответниците също претендират разноски за заплатено адвокатско възнаграждение от общо 1154.00 лева (по 577.00 лева за всеки от двамата). Съразмерно на отхвърлената част от исковите, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, на същите следва да се присъди сумата от общо 2.54 лева или по 1.27 лв.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, Н. Х. А., ЕГН ***** с адрес: гр.Х., ул.“*****“ № **, вх.*, ет.*, ап.**, съдебен адрес: гр. П., ул.“*****“ № **, адв. М. Ч. от АК – П., да заплати на С. Б. Я. – ЧСИ, рег. № *** на КЧСИ, с адрес на кантората: гр. С., ул.“*****“ № *, съдебен адрес: гр. С., ул. „*****“ № **, ет.*, сумата от **2 764.50** лева, като получена без основание по изп.дело № 20228440401623 по описа на ЧСИ С. Б. Я. във връзка с наложен запор върху вземанията от ЧСИ Н. К., рег. № ***, район на действие ОС - Хасково, по изпълнително дело № 20229290401541 по неин опис, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 18.01.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **19.97** лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 23.12.2022 г. до 17.01.2023 г. включително като този иск в останалата му част за

разликата до пълния предявен размер от 26.11 лева и за периода от 15.12.2022 г. до 22.12.2022 г. включително, **ОТХВЪРЛЯ** като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА, П. П. А., ЕГН *****, с адрес: гр.Х., ул.“*****“ № **, вх.*, ет.*, ап.**, съдебен адрес: гр. П., ул.“*****“ № **, адв. М. Ч. от АК – П., да заплати на С. Б. Я. – ЧСИ, рег. № *** на КЧСИ, с адрес на кантората: гр. С., ул.“*****“ № *, съдебен адрес: гр. С., ул. „*****“ № **, ет.*, сумата от **2 764.50** лева, като получена без основание по изп.дело № 20228440401623 по описа на ЧСИ С. Б. Я. във връзка с наложен заповест върху вземанията от ЧСИ Н. К., рег. № ***, район на действие ОС - Хасково, по изпълнително дело № 20229290401541 по неин опис, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 18.01.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **19.97** лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 23.12.2022 г. до 17.01.2023 г. включително като този иск в останалата му част за разликата до пълния предявен размер от 26.11 лева и за периода от 15.12.2022 г. до 22.12.2022 г. включително, **ОТХВЪРЛЯ** като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА Н. Х. А., ЕГН ***** и П. П. А., ЕГН *****, двамата с адрес: гр.Х., ул.“*****“ № **, вх.*, ет.*, ап.**, съдебен адрес: гр. П., ул.“*****“ № **, адв. М. Ч. от АК – П., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, да заплатят на С. Б. Я. – ЧСИ, рег. № *** на КЧСИ, с адрес на кантората: гр. С., ул.“*****“ № *, съдебен адрес: гр. С., ул. „*****“ № **, ет.*, сумата от общо 1418.04 лв. или по 709.02 лв. всеки един от тях, представляваща направени разноси по делото, съразмерно на уважената част от исквете.

ОСЪЖДА С. Б. Я. – ЧСИ, рег. № *** на КЧСИ, с адрес на кантората: гр. С., ул.“*****“ № *, съдебен адрес: гр. С., ул. „*****“ № **, ет.*, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК да заплати на Н. Х. А., ЕГН ***** и П. П. А., ЕГН *****, двамата с адрес: гр.Х., ул.“*****“ № **, вх.*, ет.*, ап.**, съдебен адрес: гр. П., ул.“*****“ № **, адв. М. Ч. от АК – П., сумата от сумата от общо 2.54 лева или по 1.27 лева на всеки един от тях, представляваща направени разноси по делото, съразмерно на отхвърлената част от исквете.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: З. Б.